

ДІЛО

Виходить щодня рано
крім понеділків.

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:

Львів, Ринок 16, II. пош.

Конт. почт. шльа. 26.726.

Адреса тел.: Діло—Львів*.

Число телефону 261.

Рукописів
редакція не вертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:	
місячно	3.60 К.
квартально	10—
піврічно	20—
щорічно	40—
у Львові (без доставки):	
місячно	3— К.
квартально	9—
піврічно	18—
щорічно	36—
в Німеччині:	
піврічно	30— М.
щорічно	40—

За зміну адреси
платити ся 50 с.

Ціна оголошень:

Стрчка петітова, двошлях-
това 40, а надіслаім 60, а
онолістах 80 с. а редакційній
части 1 К. Повідомленя про
вїсная і заручиня 1.50.
Некродьогія стрчка 1 К.

Стало оголошеня за окремою
увною

Оаня армірїяха коштує
у Львові 12 с.
на провінції 14 с.

Видає: Видавничя Спїлка „Дїло“.

Начальний редактор: Д-р Ваоиль Панейко.

ЗВІДОМЛЕНЄ Ц. І. К. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ з 30. серпня.

ВІЙНА НА СХОДІ.

Нїмецькі полки зробили тривалими свої останні успїхи на північ в д Фокшан через вчорашнє здобутє місцевості Ірешті, в якій удержали ся проти численних наступів. На південь від Олнї розбилися неприятельські удари. Далше на північ на численних відтинках східного фронту змогла ся боева діяльність.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

Бой над Сочею вчора також вели ся з найбільшою силою. Обороні побідно вдержали найбільші удари. В області на північ від Каль в поранних годинах не повелись два італійські наступи. В області Подласель, Мадонї і Брітсф неприятель череа цілий день аж до пізної ночі без успїху кидав нові маси на нашї становища. Всї удари розбили ся об непохитну витривалість наших хоробрих війск. Між многими середниками, при помочи яких неприятель старає ся покочати наш опір, виступив вчора новий, на сім терені майже неожиданий. На схід від Брітоф італійська кавалерія кинулась на нашї окопи. Приняли її скоростріли і знищили. Нашим борцям на Монте Сан Габрієле день 29. серпня принїє поновно горачї години. Неприятель беззматанно чинає привагани на українцїв. Під вечер удалось йому вдерти ся в нашї рови на північній стої. Коли стало темно, нашї війска серед важкої непогоди перейшли до проти наступу. Нова боротьба закінчила ся безладною втечею Італійцїв. Також на схід від Горницї напїр неприятельських війск ще не зменшив ся. Коли перед полуднем відперто лише поодинокї наступи, пополудни неприятель, по кількогадинім барабаннім огнї, виконав масовий наступ широким розмірїв. Область Сан Марко найшла ся знов в огнищі боротьби. Тут, подїбно як на всіх точках між Сан Катерїна і Вертойба, багнетями та ручними гранатами вдержали ми нашї війнї. Коло Костанєвїци наш фронт по успїшнїм нападі на неприятеля посунув ся дещо вперед. Побіч інших війск в останних боях також відділи полку ч. 10 (Перемишль) і ч. 48 (Надь Канїча) найшли нагоду особливо відзначити ся. Криваві втрати неприятеля незвичайно важкі. Число бранцїв, полонених від початку битви над Сочєю, перевищяє 10.000. Неприятельські легуки бомбардували вчора Трієст варуге, а нинї втретє протагом 48 годин. Жертвою легунів впаля певна скількість мешканцїв, а певна скількість приватних домїв потерпіла шкоду.

ЗВІДОМЛЕНЄ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ з 30 серпня.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Боева діяльність у Фляндрї обмежувала ся також учора до сильного огня на кількох відтинках коло Іперн. Ранком Англіїцї виконали завязтий наступ, когрий відперто, завдаючи ворогови втрати.

Під Верденом артил. боротьба зросла знов до значної сили. Дїяльности піхоти не було.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Фронт ки. Леопольда Баварського: Коло Дзїнска і Сморгоня значно віджида огнева діяльність. Також на півднїний захід від Дунька, коло Тернополя і над Збручем була російська артилерія діяльїша ніж звичайно.

Фронт архїк. Іосифа: На південь від Тїрджул Окля відперто румунські наступи.

Фронт Макензена. Успїх битви з 28 с. м в горах на півн. захід від Фокшанї вчора розширено. Сильний удар випробованих атаконїх війск виклав ворога з Ірешті і випер його череа гори на північ від села до долини Шуїцї. Полонено коло 300 бранцїв і здобуто чимале скорострілів і возів. Завзяті наступи во-

рога, веденї задля злєкшення і без огляду на втрати на здобутї нами ділїв на схід і північ від Мунчеул, були безуспїшні і без впливу на нашї руки атаконї на захід від Шуїцї. Над Серетом і над дол. Дунаєм зросла діяльність артилерїї. Фронт македонський: Скриплена огнева діяльність на півд. захід від Доїрану. Коло Туза і Айцак Мале Болгари виконали успїшні підзїви. Огнем відогнано кілька ворожих компанїй, котрі наступали.

Львів 30. серпня 1917.

З приводу подїй у Варшаві: повної невдачі в аторенем польської армії, димїсії Ради Державної і взагалї безуспїшности й безвиглядно сти твореня польської держави по планам осередних держав з огляду на опір польської суспїлности Королївства — нїмецька преса осередних держав снує повні розчарованя думки про нерозум і невдячність, а якими вустрїла ся добра воля осередних держав у Королївстві.

Одначе чя не властивїше було би тут заговорити про власну короткозорість та односторонність у польській справі, через яку осередні держави і їх політичний світ, замїсть вести в польській справі реалнїу політику, понали в якусь манїю купувати собі Полькїв за всяку ціну, ліцїтуючи ся що раз більше in prius а антантом, кладаючи на жертвеник польської справи все, чого тільки Поляки забажали, і про що тільки можна було допустити, що воно повинно Полякам подобати ся.

Та манія осередних держав у польській політиці датуєть ся не від нинї. В Австрїї має вона за собою вже пів столїтя, а підчас війни пішла тою дорогою також Нїмеччина. Відчуваємо сю манїю найбільше ми, Українцї, бо власне нами, українськими національними інтересами жертвувала до війни Австрїя, а підчас війни обї осередні держави, щобн догодити Полякам.

В короткозорім, одностороннім позбавленім — як виказала війна — всякої основи переконаню, що власне галицькі Поляки і тільки вони можуть бути для Австрїї охоронним валом проти Росії, утворила Австрїя для них в 1860 их роках коронний край Галичину, суррогат польської держави, в якій віддала їм — національній меншости в краю — повноту власти над рівним чисельно польському українським народом й иншими племінними групами краю. Пانونем над українським народом, який — по словам пос. Дашинського — оплачував цілу польську культуру Східної Галичини — Поляки росли й вирости понад голову цілій Австрїї, так, що кождочасне австрійське правительство — як се на ново показав упадок кабїнету гр. Клям-Мартїнїца — знаходить ся в повній залежности від Поляків.

А що за те дали Поляки Австрїї? В часї мира давали дьояльні фрази. Коли ж прийшла війна, час проби, тут можемо зробити павзу, бо австрійські державні мужї самї дуже добре знають, як випала та проба для Поляків.

Поляки по сім бої грїли ся далї в сонци власти, а по тім бої на занятях Росїєю австрійських областей відносили ся до Росії зовсім инакше ніж польське населене занятих осереднїми державими російських областей. На чїю користь виходила та ріжниця, державні мужї осередних держав добрє знають.

Щобн перемінити сей настроїй Поляків, проголошено акти 4. падолиста 1916. Дали їм сими актами осередні держави все, що тільки могли дати: утворене з Королївства польської держави, якої границї обїцали розширити як найдалї на схід, на українські землі, утворене польської державности в відокремленї Галичи-

ні, в якій український нарід має стати підданцем тої державности.

Східна Галичина мала стати частю відокремленої Галичини, Холмщина ввійшла в склад польського Королївства, на Волинї заведено галицько-польську адміністрацію.

А що ж на все те Поляки? Брали, що їм давали, записували на рахунок свого „стану посїдана“, який вже ніколи не смїє бути нарушений, а тільки мусить бути збільшений, трїюмфували, що ось і осередні держави і антант признають їх право на відбудованє Польщі.

Але того, чого від них жадали і мусїли жадати осередні держави: заперуки, що будівана ними польська держава не авернеть ся проти них, не піде з антантом, — такої заперуки вони не давали й не дають.

Се польське становище спричинило найновїші подїї в Варшаві, в приводу яких нїмецька преса осередних держав — як сказано нарікає на „нерозум і невдячність“ Поляків.

А одначе все те можна було передвидїти і ми від початку війни вказували, що осередні держави в їх польській політиці ждуть тільки розчарованя.

„Огнем і мечем“.

Львів, 30. серпня 1917.

„Arbeiter Zeitung“, обговорюючи промову Керенського на державній конференції в Москві, пише між иншим:

„Керенський своїми погрозами звертаєть ся проти національностий, проти „чужих народів“, як кажє Вєдикорос; коли би вони у своїх домаганях переступили межї, назначенї тимчасовим правительством, Керенський готов би проти них сбернути всю силу караючої Росії. Та найсильнїшї і найдїбнїшї до оборони народи, Фінляндїї і Українцї, вже приладили ся до оборони. Українська Рада обстає при своїх домаганях, які значно переходять межї того, на що згодив ся би Керенський. А на знак і доказ своєї рішучої постанови Рада відмовила запросинам, висланим їй, щобн взяти участь в московськїм конгресї. Москва і Київ, — розростаюча чужими добутками та прихватуоча Московщина і вільна Україна стануть проти себе, повторюючи свої давнї історичнї ролї.“

Корнілов проти Українцїв.

Львів, 29. серпня 1917.

Вїденська „Zeit“ одержала з Женєви з дати 28 с. м. таку приватну телеграму:

„L'Information“ доносить, що Корнілов ввзяв ся за драконські міри для здавленя українського сепаратизму.

Всїх членів українських рад робітничих і салдатських, не виключаючи навіть нездатних до військової служби, він покликав під оруже.

